

И плачемъ
За хубостъта, що изчезна.
О, ти, мощень
Синъ на земята,
По разкошень
Пакъ го въздигни,
Въздигни си го въ душата,
Захващай новъ
Животъ и нови дни
Съ чиста любовъ,
И нова пѣсень ще ти запѣемъ ний.

МЕФИСТОФЕЛЬ.

Туй сж отъ духоветъ
Моитъ хлапета.
Мждро тѣ канятъ и викатъ
Тамъ, гдѣ борби и сладости бликатъ.
Тѣ гледатъ да те прѣлѣстѣтъ
Въ свѣта
Далечъ отъ самота,
Гдѣ кръвъ и чувства не кипѣтъ.

Съ тжгата си не бива да играешъ,
Кълве катъ ястребъ тя живота твой.
Въ срѣдата на тылпитъ ще узнаешъ,
Човѣкъ че си и ти. Но се не бой. —
Не искамъ криво да ме разберешъ:
Не те сравнявамъ съ тозъ народъ безумень.
Не съмъ азъ нѣкой голѣмецъ, но, ако щешъ,
Впусти се съ менъ въ живота шумень,
На драга воля съмъ рѣшенъ
Да бжда твой, веднага,
Още тоя день,